

[Kyed.]

skulde kunne komme til at konkurrere med Rørsukkerproduktionen. Det fremgaar ogsaa af den paagældende Beretning, at man paa Java og andre Steder, hvor Rørsukker dyrkes i stor Stil, paa Grund af Forholdene under Krigen, som satte Rørsukkerproduktionen i Europa langt tilbage, gav sig til at drive den meget lønrende Rørsukkerproduktion under mere rationelle Former, end man hidtil havde gjort. Dette har forøget Rørsukkerproduktionen pr. ha til mellem 3 og 4 Gange det, den var for 9 Aar siden.

Ved at tage Videnskaben til Hjælp, ved en Forædling af Sukkerrørene, hvorved der er frembragt Stammer, der er modstandsdygtige mod Sygdom, er man naaet til en rationel Drift paa dette Omraade, som det er tvivlsomt om man kan tage Kampen op imod, naar det gælder Prisen paa Fremstilling af Raasukker.

Det ligger derfor nær at spørge den højtærede Handelsminister, om Ministeriet gennem Sagkundskaben har skaffet sig tilstrækkelig Oplysning om, hvorvidt den nuværende Krise er af forbigaaende eller vedvarende Art. Alt tyder desværre paa, at her ikke er Tale om en øjeblikkelig Krise, men at vanskelige Konkurrenceforhold paa Verdensmarkedet vedvarende vil komme til at gøre sig gældende. Derfor melder det Spørgsmaal sig, om vi i Tilfælde af, at det er en vedvarende Prissænkning, der finder Sted, skal fortsætte med Statstilskud til Sukkerfabrikerne — og maaske med stigende Statstilskud.

Det er selvfølgelig vanskeligt at se ind i Fremtiden; men vi gør jo alle, hver indenfor sin Bedrift, vore Beregninger for den nærmeste Tid, og jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister og de Partier, der støtter ham i denne Sag, har gjort sig klart, om de, hvis Stillingen ikke har forbedret sig til næste Aar, fortsat vil give Tilskud af Statskassen til Sukkerfabrikkernes Drift. Jeg synes, det er af afgørende Betydning, at der bliver sagt til i god Tid, saaledes at de Forventninger, man nu vækker gennem Tilskudspolitikken i Aar, ikke skal afløses af fejlslagne Forhaabninger til næste Aar.

Det er endvidere i høj Grad betimeligt af Hensyn til andre Erhverv at faa oplyst, om de Partier, der i Dag er med til at knæsette dette Princip, agter at tage Konsekvensen heraf og gaa samme Vej, naar det gælder andre Erhverv, andre Industrier. Socialdemokratiets Stilling ligger fuldt oplyst gennem de Forslag, Partiet har fremsat

i Aarene 1924—27. Vi ved, at Socialdemokratiets Stilling er dikteret af den Opfattelse, at man skal følge Tilskudspolitikken Vej. Venstres Stilling ligger ligeledes klar, idet de gaar imod denne Politik. Det er derimod i høj Grad paa krævet at faa endelig Klarhed over de øvrige Partiers Stilling, eftersom det konservative Parti og det radikale Parti jo ogsaa principielt er gaaet imod Tilskudspolitikken, naar den er blevet formuleret i Lovforslags Form i dette høje Ting.

Jeg har foreløbig søgt at holde mig til det begrænsede Omraade, som Anmærningen dikterer, men maaske Debatten giver Anledning til at komme nærmere ind paa andre Omraader, der knytter sig til dette Forhold, som vi her drøfter; det er muligt, at man kan gaa ind paa at tage disse Omraader med ind under Debatten. Men det overlader jeg til andre Medlemmer her i Salen og til den højtærede Minister; jeg skal foreløbig nøjes med disse efter min Mening nødvendige Bemærkninger og tillade mig at foreslaa ærede Medlemmer af Tinget at stemme imod Anmærningen under Nr. 210 paa Handelsministeriets Budget.

Ministeren for Handel og Industri (Hauge): Jeg skal først i Morgen give et mere udførligt Svar paa den Tale, som det ærede Medlem Hr. Kyed nu har holdt. Men jeg vil allerede nu i en kort Bemærkning sige et Par Ord om et enkelt Afsnit af hans lange Tale. Jeg vil meget bestemt fastslaa, for at vi kan blive fri for Legendedannelse, at De danske Sukkerfabrikker ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingerne overfor Handelsministeriet eller overfor mig har stillet noget som helst Krav om at faa Statsstøtte. De danske Sukkerfabrikker har tværtimod stillet sig paa det Standpunkt, at de egentlig meget vel kunde klare sig, uden at Staten traadte hjælpende til.

Men der er nogle andre, der har henvendt sig i Ministeriet, og disse andre er danske Landmænd, Bønder og andre, der dyrker Sukkerroer, og blandt disse Landmænd er der mange Venstremænd, som meget aabent har henvendt sig til mig og i stærke Ord har sagt til mig, at det var nødvendigt for dem, at Staten traadte hjælpende til. Der er endogsaa faldet saa stærke Ord, at en enkelt har sagt, at det vilde være en Skandale, om den danske Regering ikke i en Situation som denne vilde træde hjælpende til, og den, der brugte disse stærke Udtryk, var en Partifælle af det ærede Medlem, der nu talte.